

Dagbog fra Østfronten

»

13/6

Kl. 3.30 ankom [til] Staraja Russa, der er endestation. Udladede vognene med det samme, og så hurtigt som muligt, da byen og banegården ligger under det russiske ild, men i øjeblikket er her fredeligt. Hele byen er en ruinhob, der findes ikke et hus, der ikke bærer præg af krigen. Men russere og tyskere har skiftevis været herre i byen, tyskerne nu sidst, siden september. Vi skal fortsætte kørslen i nat, da vejen ind i Kesselen (*Keddelen, dvs. et område omringet af sovjetiske tropper*) stadig bliver beskudt af russerne.

[...]

14/6

Kørslen fortsat kl. 2.00 i nat, igennem et fuldstændigt ødelagt terræn. Vi passerede et mægtigt sumpet terræn med store skovarealer, og det var interessant at se, hvorledes pionererne havde bygget veje – bunkers – kanon og M.G. (*maskingevær*) stillinger overalt. De første døde russere, ligger spredt rundt omkring. Da vi kom til færgelejet over floden Pola, lå det under ild fra russerne, men vi kom alligevel godt over, og det gik hurtigt, færgerne var lavet af stormbåde. (*Let båd med kraftig motor*) Fra den anden side [af] floden, så vi tydeligt nedslagene og de russiske granater. En af vore Schurmeistre, en Oscar Macqui blev dræbt af granatsplinter. Ved 15.00 tiden ankom vi til ”Frikorpsets” Hovedkvarter, en skovrig sump der hedder Biakovo, det er et uroligt sted, der stadig bliver beskudt af kanoner og stalinorgler. (*sovjetisk raket-kanon*) En masse af vore kammerater er borte, og hele ”Frikorpset” skal kun bestå af ca. 150 mand.

[...]

17/6

I dag er vi flyttet fra Podboresja, til en anden landsby nærmere Biakovo, den hedder Rosolevo, det er også et stille sted, men med forbandet mange myg, og vi hører stadig kanontorden, men det bliver også en vane. Jens Barfoed er gået på en mine og mistet begge ben. [...]

26/6

Vi har russiske overløbere og fanger, til at arbejde for os, med udbedring af vejene. En af dem stjal i dag 3 pakker cigaretter fra en af vore vogne. En strm (*Konstabel, dvs. befalingsmand*) Marius skulle føre ham tilbage til fangelejren, lod på vejen fangerne gøre holdt i skoven og lov ham med cigaretterne grave et hul, hvorefter han skød ham. De andre fanger sloges om hans tøj. Jeg synes at det er lidt råt, havde jeg været krigsfange, havde jeg vel også stjålet cigaretter, hvis lejligheden tilbød sig.

[...]

25/7

I Biakowo i dag. Ikke til at kende igen. Alt ødelagt og afsvedet. De døde indbringes, samles i dynger, ikke noget skønt syn. Over det hele en frygteligt liglugt. Rohlbahnen (*vej, lavet af træ*) er ødelagt af granater. Kun enkelte hilsener fra russerne. Krig er noget lort. Dessert til aften hindbær m. sukker.

”